

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/112/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1122205638
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nadežda Wallnerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1122205638.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Nadeždy Wallnerovej a členiek senátu JUDr. Michaely Královej a JUDr. Ivany Jahnovej vo veci starostlivosti súdu o maloletého: H. O., narodený XX.X.XXXX, bytom u matky, zastúpený kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Odbor sociálnych vecí a rodiny, Oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, so sídlom: Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, dieťa rodičov - matky: R. A., narodená XX.X.XXXX, bytom: B. X, N., zastúpená: JUDr. Martina Mrázová, advokátka, so sídlom: Šoltésovej 20, Bratislava, a otca: P. O., narodený XX.X.XXXX, bytom: B. X, N., zastúpený: AK ZAHRADNIK & Spol., s. r. o., so sídlom: Štefanovičova 12, Bratislava, za účasti Okresnej prokuratúry Bratislava I, so sídlom: Kvetná 13, Bratislava, v konaní o návrhu matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 13.07.2022, č.k. 5P/38/2022-95, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 13.07.2022, č.k. 5P/38/2022-95 m e n í tak, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a .
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava I uznesením zo dňa 13.07.2022, č.k. 5P/38/2022-95 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým určil, že zveruje maloletého H. O., do osobnej starostlivosti matky, a to až do rozhodnutia súdu vo veci samej, vedenej na Okresnom súde Bratislava I sp.zn. 5P/38/2022. Určil, že obaja rodičia budú maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok. Otec má právo styku s maloletým, v nepárnom týždni pracovného týždňa - v stredu a vo štvrtok od 16:00 hod., kedy si dieťa vyzdvihne z predškolského zariadenia, ktoré dieťa navštevuje, do 19:00 hod., kedy dieťa vráti matke v mieste bydliska matky. Otec má právo styku s maloletým v párnom týždni pracovného týždňa - v pondelok a v utorok od 16:00 hod., kedy si dieťa vyzdvihne z predškolského zariadenia, ktoré dieťa navštevuje, do 19:00 hod., kedy dieťa vráti matke v mieste bydliska matky. Otec má právo styku s maloletým počas víkendov v nepárnom týždni - v piatok, ktorý predchádza víkendu si dieťa vyzdvihne z predškolského zariadenia po ukončení vyučovacieho procesu a dieťa matke vráti v nedeľu o 18:00 hod. do miesta bydliska matky.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení uznesenia uviedol, že návrhom zo dňa 29.6.2022 sa navrhovateľka-matka maloletého domáha, aby súd upravil rodičovské práva a povinností rodičov k maloletému tak, že zverí maloletého do osobnej starostlivosti matky, upraví zastupovanie a správu majetku maloletého, uloží otcovi prispievať na výživu maloletého a upraví styk otca s maloletým. Vec sama je na súde vedená pod spisovou značkou 5P/38/2022. Návrhom zo dňa 29.6.2022 sa matka domáhala aj nariadenia neodkladného opatrenia za účelom úpravy osobnej starostlivosti o maloletého a úpravy styku otca s maloletým do rozhodnutia vo veci samej. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnila tým, že matka má vážnu obavu, že vzťahy medzi ňou, a otcom maloletého, ako aj dieťaťom sa výrazne vyhrotia nakoľko v domácnosti na B.C. X, N. bola ona sama zo strany otca vystavená psychickému

aj fyzickému násiliu. Svedkom konania zo strany otca bolo aj samotné dieťa, ktoré v predškolskom zariadení uviedlo, že: „P. W. O. N. a preto bolo doporučené matke v mesiaci jún 2022, aby dieťa začalo navštevovať psychológa. Matka bez potreby zásahu súdu podľa návrhu uvádza, že má obavu, že otec si bude robiť s maloletým čo sám uzná za vhodné, kedy to uzná za vhodné, ako aj spôsob, ako to uzná za vhodné. Uviedla, že matku terorizoval SMS, telefonátmi, kde je, ak bola na dovolenke so synom mimo územia SR, vyhrážal sa privolaním hliadky PZ, v máji 2022 otec matke zabraňoval vidieť chorého syna predtým, aj po tom, čo ho zobrala záchranka, nedvíhal telefóny, neodpisoval, nepustil ju do bytu, až pokým tak “tajne” neurobila matka otca. Tento stav je neudržateľný, nakoľko otec nerešpektuje žiadne dohodnuté pravidlá vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností, najmä styku s maloletým dieťaťom. Bezodkladnosť zásahu súdu nariadením neodkladného opatrenia matka vidí v tom, že je daná dôvodná obava, že syn bez potreby nariadeného neodkladného opatrenia sa stane rukojemníkom v rukách otca, a matka ako obeť psychického týrania dlhodobého charakteru nebude vedieť odolávať sofistikovaným postupom zo strany otca. Otec matku neustále kontroluje, sleduje, terorizuje, bez nariadenia neodkladného opatrenia v zmysle jej návrhu bude ohrozený zdravý vývoj dieťaťa, otec sa od rodiny odsťahoval, pričom tento stav trvá rok, matku vyhodil z bytu, od 1.7.2022 bude odsťahovaná zo spoločnej domácnosti na B. X, N., a to z dôvodu vyhnutia sa týraniu a má dočasne prenajatú nehnuteľnosť s tým, že má predschválený úver na kúpu bytu, ktorý si zabezpečí do roka. Otec teda bude vyvíjať nepríjemný nátlak, nakoľko stratil nástroj jej terorizovania, a teda stratil možnosť kedykoľvek do bytu na B. X vstúpiť, nakoľko matka sa v ňom už nenachádza, otec má rovnaké práva ako matka, pričom nerešpektuje dohodnuté pravidlá, mediačnú dohodu pred jej podpisom, dňa 6.9.2021 odmietol podpísať u mediátora N. Š., ktorá pripravila finálny text mediačnej - rodičovskej dohody, s tým, že tento postoj opakovaného rušenia a menenia pravidiel na poslednú chvíľu je bežnou praxou zo strany otca mal. dieťaťa a vyhrotené vzťahy zakladajú dôvodnú obavu matky o dieťa samotné.

3. Súd prvej inštancie dospel k záveru na základe návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, že za existencie pretrvávajúcej nezhody rodičov dieťaťa v otázke úpravy styku s maloletým, je dôvodná potreba okamžitého zásahu prostredníctvom nariadenia neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie uviedol, že z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyplýva, že v rámci mediačného procesu, ktorý medzi rodičmi prebiehal, k dohode rodičov nedošlo. Z obsahu návrhu matky sa súdu prvej inštancie javí, že medzi rodičmi je toho času eskalovaný konflikt, nevedia sa dohodnúť a nevedia komunikovať. Úprava výkonu rodičovských práv a povinností doposiaľ nebola upravená rozhodnutím súdu. Súd prvej inštancie uviedol aj, že vidí naliehavosť úpravy rodičovských práv a povinností, vrátane úpravy styku otca s maloletým v určení, aj keď len dočasných, ale jasných pravidiel a nariadením neodkladného opatrenia sleduje stabilizáciu výchovného prostredia maloletého.

4. Proti uzneseniu podal otec v zákonnej lehote odvolanie. V odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f CSP), rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h CSP), súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 CMP). Otec v odvolaní uvádza, že matka vo svojom návrhu uvádza tvrdenia a skutočnosti, ktoré sú zavádzajúce, nezakladajú sa na pravde a tieto nijakým spôsobom nepreukázala ani neosvedčila. Matka vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj v návrhu na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností poukazuje na to, že bola vyhodená z bytu na B.C. X. S. N.. Matka uvedené uvádza ako jeden z dôvodov na nariadenie neodkladného opatrenia. Otec uvádza, že predmetný byt bol vždy vo výlučnom vlastníctve otca. Od ukončenia spoločnej domácnosti, čo bolo približne v marci 2021 sa rodičia medzi sebou dohadovali ohľadom vysporiadania vzájomných majetkových vzťahov. Matka pôvodne navrhovala výmenu otcovho bytu za iný, teda že otcov byt mal byť prevedený na ňu, za čo mu matka mala poskytnúť iný byt v približne rovnakej kvalite a cene. O uvedenom sa však rodičia dohadovali približne rok a pol. Otec od odsťahovania sa zo spoločnej domácnosti býva vo svojej kancelárii, ktorá nie je prioritne určená na bývanie. Túto kanceláriu si otec prenajal iba za účelom dočasného bývania, pričom dovtedy pracoval z domu a nepotrebuje kanceláriu k svojej práci. Vzhľadom na situáciu bol nútený zadovážiť si náhradné bývanie a ako nájomca bola uvedená otcova obchodná spoločnosť kvôli výhodnejším podmienkam. Napriek tomu je táto kancelária plne vybavená a obsahovala všetky potrebné náležitosti pre starostlivosť o maloletého. Uvedené bolo iba dočasné riešenie do vyriešenia majetkových vzťahov medzi rodičmi. Celkové náklady na bývanie predstavujú sumu 920 eur mesačne, pričom matka hradila otcovi iba sumu 620 eur mesačne. Zvyšok (teda 300 eur mesačne) hradil otec. Otec taktiež hradí bývanie v kancelárii, čo predstavuje sumu 850 eur mesačne. Vzhľadom na uvedené bola táto bytová situácia pre otca neudržateľná a nemohol dlhšie čakať na jej vyriešenie. Otec mal záujem na

dohode s matkou a vyriešení situácie, avšak keď sa ani po roku a pol s matkou nedohodol, otec požiadal matku o vysťahovanie sa z jeho bytu, a to v 4/2022. Keďže matka na otcovu výzvu nereagovala, otec bol nútený obrátiť sa na advokáta, ktorý matke poslal predžalobnú výzvu na vypratanie nehnuteľnosti. Až po predmetnej výzve sa matka odsťahovala z otcovho bytu. Nie je teda pravda, že by otec vyhodil matku z bytu, otec sa s matkou vždy snažil dohodnúť a dať jej dostatočný časový priestor na nájdenie náhrady bývania. Otec nechal bývať matku vo vlastnom byte za výhodných podmienok viac ako rok, a to na vlastný úkor, pričom išlo o ústretový krok zo strany otca. Taktiež otec žiadnym spôsobom nechcel a ani nechce zasiahnuť do stability prostredia maloletého syna tak, ako to uvádza matka. Otec iba žiadal matku, aby si našla svoje vlastné bývanie. Otec sa plánuje nasťahovať do bytu v najbližšej dobe, vzhľadom k čomu maloletý bude môcť stále bývať v byte, v ktorom vyrastal, a na ktorý je zvyknutý. Vzhľadom na uvedené matkine tvrdenia ohľadom bytovej otázky, ktoré uvádza ako prvé, sa nezakladajú na pravde, resp. matka uviedla iba časť, ktorá jej vyhovuje, a hlavne nejde o dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia. Taktiež nie je pravda, že by otec chodieval do bytu, sledoval matku, prípadne kradol z bytu jej veci. V byte sa nachádza veľa vecí, ktoré patria otcovi a tie si otec môže zobrať aj bez súhlasu matky. Otec však nechodieval do bytu bez vedomia matky tak, ako to opisuje matka. Otec prišiel do bytu iba za účelom zobrať si vlastných vecí, ktoré patria jemu, čo bolo v období sťahovania sa matky z bytu (6/2022) a taktiež kontroloval priebeh sťahovania. Mal totiž obavu, že matka zoberie aj jeho veci, čomu chcel zabrániť. Matka však zareagovala prehnane, začala sa správať násilne, pričom poškrabala otcovi ruku (o čom sa sama priznala aj svojej právnej zástupkyňi v e-maile dňa 11.07.2022, ktorý bol doložený ako dôkaz k návrhu). Matka vyprovokovala tento konflikt, z ktorého obviňuje iba otca. Bola to práve matka, ktorej pôvodná predstava bola, že po ukončení spoločnej domácnosti rodičov maloletý zostane u nej a otec ho bude chodiť navštevovať do jeho bytu, kde matka zostala bývať. Preto spočiatku otec chodil navštevovať maloletého k matke. Avšak otec videl, že tento systém nie je dobrý, nakoľko medzi rodičmi vznikali konflikty, a preto sa stretávanie začalo realizovať u otca (teda v domácnosti otca), kde maloletý aj prespával. Samotná matka teda chcela, aby stretávanie prebiehalo v jej domácnosti, čomu otec spočiatku vyhovel. Otec teda nechodil do bytu matku „obťažovať, sledovať a pod.“, ale chodil do bytu za účelom stretnutia svojho syna (o čom mala matka vedomosť). Z uvedeného vyplýva, že dôvodom odsťahovania sa matky z otcovho bytu nebol jeho „teror“ (teda sledovanie, branie vecí, vyhrážanie a pod.), ako to matka označila vo svojom návrhu, avšak matka sa odsťahovala po cca roku, čo otec žiadal matku o vysporiadanie situácie s bytom. Otec ďalej uvádza, že nikdy matku fyzicky nenapadol a taktiež nenapadol ani svoju priateľku, či „priateľky“, ako ich označila matka. Čo sa týka incidentu v Košiciach, ktorý matka spomína, nešlo o fyzické napadnutie otca jeho partnerky. Otcova partnerka brala lieky na upokojenie, ktoré prestali účinkovať v noci, kedy sa zobudila a zaútočila na spiaceho otca, pričom si to neuvedomovala a nepamätala kvôli liekom. Otec konal iba v sebaobrane a hneď z ubytovania odišiel do iného hotela, pričom prikladá faktúru za ubytovanie z tohto hotela (Hotel F.), kam bol nútený sa presunúť kvôli útokom jeho partnerky - na faktúre je vidieť čas úhrady za hotel, a to 00:49 hod., čo preukazuje skutočnosť, že otec riešil predmetnú situáciu v noci a v noci sa musel ubytovať v inom hoteli. Otec si nie je vedomý toho, že by spôsobil akékoľvek vážnejšie zranenia, resp. popisovanú ujmu. Situácia sa vyriešila, pričom nešlo o fyzický útok, ale iba o sebaobranu. Taktiež otec poukazuje na to, že to bola matka, ktorá využívala maloletého syna, resp. možnosť starostlivosti otca o maloletého syna na to, aby otec previedol byt na ňu. Nie je teda pravdivé tvrdenie matky, že by otec využíval maloletého ako „rukojemníka“, bolo to naopak. Práve z matkinej strany sa stávalo, že podmieňovala stretávanie otca so synom prevodom bytu na jej osobu. Sedenia u mediátorky boli ukončené kvôli tomu, že mediátorka navrhla dohodu, s ktorou otec nemohol súhlasiť. Od začiatku sedení aj samotná matka presadzovala svoju starostlivosť o maloletého syna vo väčšej miere ako otcovu starostlivosť. Otec mal záujem na rovnomernej starostlivosti oboch rodičov o maloletého syna, s čím však matka nesúhlasila. Taktiež aj samotná mediátorka odhovárala rodičov od striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a navrhovala osobnú starostlivosť matky a stretávanie sa syna s otcom. S uvedeným návrhom otec nesúhlasil. Čo sa týka matkiných tvrdení o neinformovaní matky o zdravotnom stave maloletého, resp. hospitalizácii maloletého v máji 2022, tieto tvrdenia sa nezakladajú na pravde. Maloletý mal vysoké horúčky, tiekla mu z nosa krv, kvôli čomu otec zavolať záchranku, pričom celý čas počas prevozu do nemocnice bol s maloletým, držal ho v náručí, pomáhal zdravotníkom so zastavením krvácania z nosa a taktiež aj na pohotovosti sa celý čas plne venoval maloletému, ktorý bol vystrašený a potreboval otca vo svojej blízkosti. Otec v tom momente nemal kapacitu reagovať na matkine dotazy a otázky. Matku však priebežne informovala otcova matka, ktorá pricestovala do Bratislavy, aby otcovi pomohla v tejto situácii (o čom svedčí aj samotný dôkaz matky). Akonáhle sa otec vrátil s maloletým z nemocnice, informoval matku a taktiež jej poslal lekársku správu. Navyše otec si myslel, že matka bola už v tom čase odcestovaná, mala byť v Banskej Štiavnici, a preto otec nepovažoval za nevyhnutné informovať matku

hneď, keďže by aj tak nemohla prísť a pomôcť. Počas tejto náročnej situácie matka spolu s jej partnerom písali až výhražné správy otcovi a požadovali od neho, aby im okamžite odpísal. Taktiež tvrdenia matky o tom, že maloletý povedal v škôlke, že otec bije matku, sa nezakladajú na pravde. Maloletý navštevuje anglickú škôlku, pričom povedal: „O. V. W. V. T., čo v preklade znamená, že sa rodičia hádajú, pričom nejde o fyzický boj medzi nimi. Vzhľadom na celkovú rodinnú situáciu učiteľka odporučila rodičom, aby maloletý začal navštevovať psychológa. Je prirodzené, že každé dieťa, obzvlášť v útlom veku, veľmi citlivo vníma rozchod svojich rodičov a situáciu si vyhodnotí vlastným spôsobom. Každé maloleté dieťa, ktorého rodičia sa rozišli alebo rozviedli, by potrebovalo určitú pomoc odborníka, ktorý by mu pomohol danú situáciu správne spracovať. Zase ide o tvrdenie matky, ktoré prekrútila a neuviedla celú situáciu, iba to, čo jej vyhovovalo. Otec ďalej uvádza, že stretávanie otca s maloletým, resp. starostlivosť otca o maloletého prebiehala nepravidelne a rodičia nemali nastavený presný čas striedania sa v starostlivosti o maloletého. Starostlivosť o maloletého si však rodičia delili približne na polovicu. Maloletý je v zásade rovnaký čas u otca ako u matky, takže už vyše roka a pol prebieha faktická striedavá osobná starostlivosť oboch rodičov. Ako prílohu otec priložil tabuľku starostlivosti o maloletého od 5/2022, z ktorej vyplýva, že maloletý bol približne rovnaký čas s matkou ako aj s otcom. Starostlivosť otca o syna však aj doteraz prebiehala podľa predstáv a rozhodnutia matky. Matka je často odcestovaná z pracovných dôvodov (stáva sa, že aj celý týždeň, prípadne aj dlhšie), pričom počas jej neprítomnosti sa o maloletého stará prevažne otec. Otec vie zabezpečiť o maloletého kompletnú starostlivosť, teda nielen sa s ním zahrať a zabaviť ho na istý čas, ale aj navariť, oprat', upratať, pripraviť maloletého do škôlky, uspať ho a pod. Otec aj pred rozchodom rodičov zabezpečoval starostlivosť o maloletého po každej stránke, keďže matka bola pracovne vyťažovaná a odcestovaná. Taktiež otec má zabezpečenú aj bytovú otázku, pričom doteraz síce býval vo svojej kancelárii, avšak maloletý tam mal vlastnú izbu a bolo tam všetko potrebné vybavenie na starostlivosť o maloletého. Po tom, čo sa matka odsťahovala z otcovho bytu (začiatkom júla 2022), sa otec plánuje nastá'ahovať do tohto bytu. Vzhľadom na uvedené je v otcových možnostiach a schopnostiach zabezpečiť o maloletého osobnú starostlivosť v plnom rozsahu. Otec by však bol rád, ak by stretávanie prebiehalo v pravidelných intervaloch a boli dohodnuté presné časy a dni. Otec viackrát oslovil matku s návrhom na uzavretie rodičovskej dohody, s čím matka nikdy nesúhlasila. Preto bol otec opäť nútený obrátiť sa na advokáta a riešiť vzniknutú situáciu takýmto spôsobom. Matku dňa 17.06.2022 oslovil právny zástupca otca s návrhom na uzavretie rodičovskej dohody. Matka na predmetný návrh reagovala tak, že sa otcovmu právnenmu zástupcovi ozve jej právny zástupca. Nakoľko PZ otca nikto nekontaktoval, poslal matke urgenciu, na ktorú však nedostal odpoveď. Otec sa až následne dozvedel, že matka podala návrh na súd. Dňa 19.7.2022 matka poslala otcovi uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia, pričom návrh bol podaný na súd dňa 29.06.2022. Z uvedeného je zrejmé, že matka nemala žiaden záujem o dohodu a namiesto toho, aby zaslala svoje návrhy a pripomienky k rodičovskej dohode a teda aby sa snažila o dosiahnutie konsenzu, podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia na súd. Taktiež otec poukazuje na to, že matkin návrh nezodpovedá realite. Maloletý je vo faktickej striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, pričom je približne rovnaký čas u matky ako aj u otca. Otec poukazuje na to, že aj z predloženej e-mailovej komunikácie s matkou, v rámci ktorej sa rodičia dohadujú na starostlivosti o maloletého vyplýva, že rodičia sa v zásade vedia dohodnúť ohľadom starostlivosti o maloletého a rešpektujú sa navzájom ako rodičia ich maloletého syna. Taktiež aj po vydaní neodkladného opatrenia, o ktorom majú obaja rodičia vedomosť, maloletý strávil u otca viac dní (maloletý bol u otca od 26.07. do 28.07.2022) a ani matka netrvala na tom, aby sa stretávanie riadilo vydaným neodkladným opatrením. Taktiež aj aktuálne je maloletý u otca, pričom rodičia sa dohodli, že maloletý bude s otcom od 04.08. do 07.08.2022 a predbežne sa už dohodli aj na starostlivosti otca o maloletého od 11.08. do 14.08.2022. Rodičia sa o starostlivosti o maloletého vedia dohodnúť a komunikujú medzi sebou, pričom ani jeden z nich netrvá na dodržiavaní neodkladného opatrenia. Otec predpokladá, že aj samotná matka si uvedomuje nerealizovateľnosť jej vlastného návrhu, nakoľko je často odcestovaná kvôli práci, pričom matka má často nepravidelnú pracovnú dobu, prípadne aj počas noci musí pracovne odísť z domácnosti, a preto by takto navrhnutý styk nemohla ona sama realizovať a dodržiavať. Otec má za to, že podanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je z matkinej strany spôsob, akým by sa pomstila otcovi za to, že sa musela vystá'ahovať z jeho bytu. Samotné sťahovanie matky z bytu bola veľmi vyhrotená situácia, pričom v tom čase matka podala aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Starostlivosť o maloletého doteraz prebiehala a stále prebieha v zásade rovnako a vydaním neodkladného opatrenia sa nič nezmenilo. Do júla, resp. júna 2022 (teda do obdobia vystá'ahovania sa matky z bytu) matka nemala potrebu riešiť starostlivosť o maloletého súdnou cestou. Ako je uvedené aj vyššie, fakticky prebieha striedavá osobná starostlivosť oboch rodičov o maloletého aj po vydaní neodkladného opatrenia, a preto neexistuje potreba neodkladne upraviť pomery prostredníctvom vydaného neodkladného opatrenia. V prípade, ak by rodičia dodržiavali neodkladné

opatrenie, išlo by o výrazné obmedzenie výkonu starostlivosti o maloletého zo strany otca. Maloletý je naviazaný aj na otca, s ktorým má veľmi hlboký a vrúcny vzťah. Ako je uvedené aj vyššie, otec, samozrejme, rešpektuje aj matku v živote maloletého a rozhodne nechce zasahovať do ich vzťahu, prípadne ho akokoľvek obmedzovať. Otec považuje matku za dobrú a starostlivú matku, avšak nemôže súhlasiť s určeným stykom. Je však nepochybné, že vzťahy medzi rodičmi nie sú dobré a zrejme nedôjde k dohode, čím by však nemal trpieť ani maloletý syn. Ako je uvedené aj vyššie, konflikty medzi rodičmi vznikajú hlavne kvôli otcovmu bytu, avšak vo vzťahu k starostlivosti o maloletého sa rodičia vedú dohodnúť a navzájom komunikovať. Navyše striedavá osobná starostlivosť o maloletého fakticky prebieha už viac ako rok a pol a rodičia v nej naďalej pokračujú aj po vydaní neodkladného opatrenia. Vzhľadom na to otec navrhuje, aby odvolací súd zmenil uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 13.07.2022, č.k. 5P/38/2022-95 tak, že neodkladné opatrenie v celom rozsahu zamietá, alternatívne navrhuje odvolaciemu súdu, aby zveril maloletého do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov.

5. Odvolací súd preskúmal vec súc pritom nebol viazaný rozsahom ani dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku), túto prejednal bez nariadenia pojednávania keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť respektíve zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolanie otca je dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť (§ 388 Civilného sporového poriadku).

6. Podľa § 65 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

7. Podľa § 66 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

8. Podľa § 67 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok na vady konania pred súdom prvej inštancie prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

9. Podľa ust. § 326 ods. 1 Civilného sporového poriadku v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov a obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

10. Účelom neodkladného opatrenia je dočasne upraviť pomery účastníkov, či už pred začatím konania alebo v priebehu konania. Možno ho nariadiť len vtedy, respektíve dovtedy, kým nie sú dané podmienky pre konečné rozhodnutie vo veci. Zásadne sa ním neprejudikuje právo účastníkov a tretích osôb. Stráca svoje opodstatnenie akonáhle súd poskytne ohrozenému alebo porušenému právu definitívnu ochranu. Musí byť pritom daná aspoň naliehavá potreba predbežnej úpravy a nárok musí byť osvedčený. Neodkladné opatrenie iba výnimočne je takým rozhodnutím, ktoré rieši vec samu. Neodkladné opatrenie v zásade nemá nahrádzať rozhodnutie vo veci samej a je dôvodné ho nariadiť vtedy, ak je ohrozený záujem maloletého dieťa, jeho zdravý vývoj, výchova, jeho výživa, a bez nariadenia neodkladného opatrenia by reálne mohlo dôjsť k poškodeniu záujmu maloletého a ohrozeniu jeho výživy.

11. Pri prijímaní neodkladného opatrenia, ktoré je opatrením dočasným a neodkladným, prevláda požiadavka rýchlosti konania nad úplným preukázaním uplatneného nároku. K nariadeniu neodkladného opatrenia stačí, ak sú tvrdené skutočnosti aspoň osvedčené, t.j. ak sa javia aspoň pravdepodobnými. Zákon nepredpokladá, že súd bude pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení vykonávať dokazovanie a v ustanovení § 329 ods. 1 CSP výslovne formuloval zásadu, že účastníci nemusia byť pred rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vypočutí a rovnako, že súd nemusí nariadiť pojednávanie. Pri samotnom osvedčovaní nároku potom nie je treba dôsledne dodržiavať tie formálne požiadavky, ktoré zákon ukladá pri dokazovaní, vrátane požiadavky, aby sa druhá strana sporu mohla pred rozhodnutím o neodkladnom opatrení k obsahu návrhu a listín, z ktorých bude súd robiť záver o tom, či sú splnené predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, vyjadriť.

12. Odvolací súd na základe návrhu matky a podaného odvolania zo strany otca, dospel k záveru, že nie je daná potreba nariadenia neodkladného opatrenia, nakoľko tu absentuje potreba rýchlej úpravy. Zo samotného návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj z odvolania otca vyplýva, že

maloletý aj bez rozhodnutia súdu má poskytnutú starostlivosť ako zo strany matky, tak aj otca. Navyše vyplýva zo spisu, že rodičia maloletého nežijú v spoločnej domácnosti už pred podaním návrhu na súd dlhšiu dobu a po celú túto dobu mal maloletý rovnocenný kontakt s matkou, tak aj s otcom. Z odvolania otca vyplýva, že bol s maloletým v širšom kontakte, ako matka žiadala upraviť styk neodkladným opatrením a aj po nariadení neodkladnej úpravy súdom prvej inštancie, otec uvádza, že styk sa realizuje inak, ako bolo stanovené v uznesení o nariadení neodkladnej úpravy. Odvolací súd za takejto situácie nevidí potrebu neodkladne upraviť rodičovské práva a povinnosti bez vykonaného dokazovania. Záujem maloletého nie je bez nariadenia neodkladnej úpravy žiadanej matkou ohrozený. Len to, že rodičia majú medzi sebou konflikt, nezvládnutý vzťah, a že nevedia dospieť k rodičovskej dohode ohľadom úpravy rodičovských práv a povinností, neznamená automaticky potrebu nariadiť neodkladné opatrenie. Inštitút neodkladného opatrenia si nemožno zamieňať s rozhodnutím vo veci samej. Ako je už vyššie uvedené, odvolaciemu súdu z obsahu spisu a vyjadrení rodičov vyplýva, že o maloletého je postarané, je toho času v osobnej starostlivosti matky, a otec sa s maloletým stretáva pravidelne, ako potvrdil sám otec maloletého. Skutočnosť, že rodičia sa o stretávaní otca s maloletým dohadujú ad hoc, a že dochádza aj k nezhodám ohľadom rozsahu styku, že majú rozličné predstavy o frekvencii stretávania, ešte neznamená, že je nevyhnutné nariadiť neodkladné opatrenie. Navyše stretávanie sa maloletého s otcom bolo a je v širšom rozsahu, ako nariadil súd prvej inštancie neodkladným opatrením. Odvolací súd musel vychádzať aj z tvrdení otca v odvolaní, ktoré sú odlišné a v rozpore s tvrdeniami matky. Vzhľadom na rozporné vyjadrenia rodičov maloletého, bude úlohou súdu prvej inštancie v konaní vo veci samej vykonať náležité dokazovanie, z ktorého bude možné objektívne zhodnotiť stav, rodičovské kompetencie a posúdiť či je vhodná striedavá osobná starostlivosť, ktorú navrhuje otec, alebo iná forma starostlivosti. Takéto dokazovanie presahuje rámec neodkladnej úpravy.

13. Vzhľadom k vyššie uvedenému odvolací súd nevidí potrebu rýchlej úpravy pomerov tak, ako žiadala matka v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, keď má odvolací súd za to, že tu nie je žiadna hrozba ujmy na právach maloletého. Maloletý je v podstate v starostlivosti oboch rodičov, má rovnocenný kontakt s oboma rodičmi a len to, že rodičia majú medzi sebou konflikt a neuzavreli rodičovskú dohodu, neznamená potrebu nariadiť neodkladné opatrenie. Odvolací súd zdôrazňuje, že neodkladná úprava nemá nahrádzať rozhodnutie vo veci samej. Je opodstatnená tam, kde bez dočasnej úpravy hrozí ujma na zdraví dieťaťa, jeho výchove, je ohrozená jeho výživa, čo v danom prípade nie je splnené.

14. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 C.s.p. v spojení s ustanovením § 52 C.m.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

15. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).